

آیا واقعا گنو/لینوکس دوست داشتنی است ؟

کار کردن با گنو/لینوکس چه حسی در شما ایجاد میکند که باعث می شود آن را دوست داشته باشید و از آن لذت ببرید؟

بله :) :

هرچند که این نظر شخصی من است ولی روز به روز به موافقان این نظر افزوده می شود و در چند سال گذشته جذب کاربران توسط توزیع های مختلف گنو/لینوکس سرعت بیشتری به خود گرفته .

شاید سالهای نه چندان دور گنو/لینوکس فقط نامی بود که متخصصان و افراد حرفه ای آن را شنیده بودند و عده کمی از آنها با اون آشنا بودند ولی امروز این جامعه کوچک تبدیل به دنیایی شده که نه تنها متخصصان دنیای رایانه بلکه افراد عادی را نیز دربر می گیرد.

اولین نکته و حسی که در من هنگام کار با گنو/لینوکس ایجاد می شه داشتن اطمینان از اصلی بودن تمام برنامه ها و سیستم عامل هستش. ما همیشه عادت کردیم از نرم افزارها یا سیستم عامل کرک شده استفاده کنیم گذشته از نداشتن امنیت و ایمنی کامل اینطور برنامه ها حسی که در استفاده از این طور برنامه ها داریم اینه که چقدر ما زرنگ بودیم الان نرم افزاری که میلیون ها دلار قیمتشه رو سیستممون نصب کردیم و داریم ازش استفاده می کنیم. این زرنگی نیست!

گنو/لینوکس جدا از اینکه خودش رایگانه هزاران برنامه رایگان در خودش داره تا بتونه به تمامی نیازهای کاربراش جواب بده و خوشبختانه همیشه برای هر مسئله و مشکلی حداقل یک راه حل ارائه می کنه. من سالها از ویندوز و فوتوشاپ استفاده می کردم و الان دارم از اوبونتو و گیمپ استفاده می کنم. شاید امکانات نرم افزارهای مشابه یکجور نباشه ولی 90 درصد نیاز عموم کاربرها رو جواب میده و همیشه نیاز نیست پرهزینه ترین راه رو انتخاب کنیم.

نکته دوم وجود حس حق انتخاب تو استفاده از اونه. شاید فکر کنید همه خودشون سیستم عامل خودشونو انتخاب می کنند ولی این ظاهر قضیه هستش. اگه شما یک کاربر سیستم عامل ویندوز باشید این سیستم عامل روز به روز شما رو به استفاده از ویژگی ها و نرم افزارهای خاص خودش معتاد میکنه به نحوی که دلکندن از اون براتون خیلی سخت میشه. در عین حال گنو/لینوکس سعی میکنه تو استفاده شما محدودیتی قائل نشه و تا جای امکان حق انتخاب رو به شما بده. مثلا اگه شما سیستم عامل گنو/لینوکس داشته باشید به جز فایل سیستم خودش انواع فایل سیستم های دیگه رو هم پشتیبانی می کنه و حتی موقع فرمت میتونید هر نوع فایل سیستم رو انتخاب کنید ولی مثلا ویندوز به جز فایل سیستم خودش نوع دیگه رو نمیتونه شناسایی کنه یا مجموعه اَپس ویندوز فایل های اَپس های گنو/لینوکس رو پشتیبانی نمی کنند در حالی که عکس این قضیه صادق. این حق انتخاب حتی به بیشتر جزئیات سیستم عامل هم نفوذ کرده به نحوی که شما خودتون تمامی تنظیمات گنو/لینوکس رو میتونید انتخاب کنید از هسته گرفته تا پوسته در حالی که سیستم عاملی مثل ویندوز تو این زمینه ها یا خیلی محدود است یا به کل بسته است.

سومین نکته ایجاد احساس سرعت امنیت و پایداری سیستم عامل در کاربران گنو/لینوکس است. سرعت انجام کارهای روز مره در گنو/لینوکس به مراتب بیشتر از سیستم عامل های دیگه هستش. شاید دلیل عمده ی اون نداشتن آنتی ویروس باشه. مثلا وقتی شما ویندوز نصب می کنید بلافاصله باید آنتی ویروس نصب کنید که این خودش نشون دهنده اینکه این سیستم عامل قادر نیست از خودش دفاع کنه و باید نرم افزار دومی این کار رو انجام بده که خود آنتی ویروس ها به دلیل اشغال کردن فضای حافظه و مشغول کردن پردازشگر سیستم باعث کند شدن سیستم میشن. حال تصور کنید سیستم عامل کرک شده با یک آنتی ویروس کرک شده چه قدر حس امنیت و آرامش در آدم ایجاد میکنه (:)

آخرین حس وجود تنوع تو گنو/لینوکس است. هنوز هیچ سیستم عاملی با این همه توزیع و پوسته های زیبای مختلف تولید نشده. من هر روز میتونم یک توزیع جدید رو امتحان کنم و هر توزیع با پوسته های مختلف رنگ و بوی دیگه ای به خوش میگیره. هر چند من از گنو/لینوکس خودم راضی هستم و نیازی به تغییر اون نمی بینم ولی هر وقت حس کردم برام عادی شده گزینه های زیادی روی میز دارم که انتخاب بین اونها کار خیلی مشکلی هست (:)

هنوز تموم نشده ولی فکر کنم همینقدر کافی تا با وجود این همه حسهای خوب من گنو/لینوکس رو دوست داشته باشم (:)

{jcomments on}